

GLUPIK (1) *sb m*

N sg głupik.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Człowiek głupi, dureń:

*W przeciwstawieniu: »głupik ... mądry«: Krol widząc ízalonego zániechał go zgoła/ A potym przed ízalonym ták vmykał czoła/ Ze go wyгнаł s kroleftwá á sam pánem zoštał/ Lepiey temu on głupik niż mądry krol íproštał. *PaprPan* Hhv.*

Synonimy cf GŁUPIEC.

Cf **GLUPCZYŻNA, GLUPEK, GLUPI, GŁUPIEC**

MM